

ĐỀ KHẢO SÁT CHẤT LƯỢNG – ĐỀ SỐ 8**MÔN: NGỮ VĂN - LỚP 9****Thời gian làm bài: 90 phút****BIÊN SOẠN: BAN CHUYÊN MÔN LOIGIAIHAY.COM****I. Phần I (4.0đ)**

... Những thử thách trong bất kì công việc nào cũng đều tồn tại. Điều quan trọng là cam kết với việc mình làm. Cam kết để đẩy mình qua những khoảng thời gian khó khăn. Cam kết để dốc hết sức mình vượt lên trở ngại. Cam kết để ráng thêm chút nữa ngay cả khi đã rã rời.

Đam mê là cái ban đầu. Nhưng ý chí, nghị lực vượt khó, sự kiên trì của bản thân là những nguyên liệu khác của chiếc bánh thành công. Đam mê cũng không phải tự dung mà có. Nó là điểm giao thoa giữa sở thích và tiềm năng. Từ hai chất xúc tác đó, người ta tiếp tục cọ xát, mài giũa, học tập trau dồi, tìm kiếm cơ hội, làm việc, thực hành, ... Đến một lúc nào đó sẽ phát triển thành thiên hướng nghề nghiệp của con người. Nếu có đam mê, nhưng không có rèn luyện thì tiềm năng chẳng bao giờ hé mở.

(Trích Tuổi trẻ đáng giá bao nhiêu? – Rosie Nguyễn, NXB Hội Nhà văn, 2018)

Câu 1. Theo tác giả, cần những nguyên liệu nào để tạo nên một chiếc bánh thành công?

Câu 2. Chỉ ra và phân tích tác dụng của một biện pháp tu từ được sử dụng trong những câu văn sau:

“Điều quan trọng là cam kết với việc mình làm. Cam kết để đẩy mình qua những khoảng thời gian khó khăn. Cam kết để dốc hết sức mình vượt lên trở ngại. Cam kết để ráng thêm chút nữa ngay cả khi đã rã rời.”

Câu 3. Hãy viết đoạn văn diễn dịch khoảng 2/3 trang giấy thi với câu chủ đề *“Nếu có đam mê, nhưng không có rèn luyện thì tiềm năng chẳng bao giờ hé mở”*.

II. Phần II (6.0đ)

Nhà thơ Pháp Andre Chanien từng nói: "Nghệ thuật chỉ làm nên câu thơ, trái tim mới làm nên thi sĩ." Em hiểu ý kiến trên như thế nào? Hãy làm sáng tỏ qua bài *Với con* của Vũ Quần Phương.

VỚI CON

Vũ Quần Phương

Bồng bồng!

Bố bồng con trên tay

Buổi chiều nay, buổi chiều nay

Khói hàng xóm bay là trên bếp
Sau trận mưa trời mát hơi may.

Bố bế con ra ngoài mái hiên
Sông xa, trời rộng, mắt con nhìn
Cánh buồm trôi đầy, mây bay đầy!
Cây giữa vườn cây, cỏ trước thềm.

Bố bế con ra với phố phường
Xe chạy người đi như nước tuôn
Cây xanh, ngói đỏ, con dừng lạ
Muối mặn, gừng cay, hoa trái thơm.

Bố bế con ra với cuộc đời
Con ơi yêu lấy mắt con người
Tươi như quả chín, hồng như thấp
Sau nét âu lo, vẫn nét cười.

Bố nhắc con lên, bố nhắc lên
Dâng qua vai bố để con nhìn
Mai sau thành bạn đi cùng bố
Đường rộng trời ta xa mãi thềm.

*(In trong Tác phẩm văn học được giải thưởng nhà nước, Hoa trong cây, Những điều cùng
đến, Vết thời gian, NXB Hội Nhà văn, 2014)*